

JOAN F. MIRA

*“No volen
que tinguem
aigua de l'Ebre,
no volen
que prospere
Terra Mítica,
i ara reinventen
aquesta Corona,
capital Barcelona,
com un nou
instrument
de domini,
amb Maragall
fent de rei de la
Gran Catalunya
futura.
L'estupidesa humana
no té aturador”*

La Corona

Com vostès deuen haver llegit abundantment a la premsa (a la premsa de València, no sé si a la de Barcelona), la Corona d'Aragó ha tornat, en pocs dies, a la més aguda actualitat política. Política, econòmica, ideològica, nacional, i perfectament idiota. L'alta, o no tan alta, ocasió que justifica i explica aquest retorn ha estat una innocent reunió dels senyors Maragall, Pla, Iglesias i Antich, persones ben moderades, respectables, i poc propenses a les revolucions, conspiracions i altres malifetes, en qualitat de dirigents màxims del seu partit comú en els seus territoris no comuns. No és la primera vegada que els caps del PSOE als antics regnes i principats de la nostra monarquia medieval es reuneixen per parlar dels afers que més o menys podem tindre en comú, com ara comunicacions, aigua dels rius (del riu, vaja), comerç i turisme, l'oratge que fa, els aires que vénen de Madrid i habitualment tornen a Madrid, potser una mica de cultura, i no sé si una miqueta de llengua, tot i que a l'Aragó, com al regne o país dels valencians, això és bastant tabú i molt complicat. En fi, es tracta d'encontres sense substància orgànica, de converses amables on supose que comenten sobretot les perspectives electorals dels uns i dels altres, amb un dinar o un sopar, una foto on somriuen a les càmeres, i imagine que ben poc contingut més. A mi em sembla molt bé que els líders socialistes (ja que no ho fan els líders conservadors, ni els líders intel·lectuals, ni els líders empresarials) de Catalunya, València, Aragó i les Illes Balears tinguin aquestes reunions passablement innòcues (si tingueren algun perill real, no les farien) i parlen d'allò que els vinga de gust. Em sembla molt bé que, ja que Espanya és una ampliació de la Corona de Castella, la nostàlgia de la Corona d'Aragó pugui servir de tant en tant de contrapès simbòlic (insistiré: si fóra un contrapès efectiu, els caps del PSOE espanyol impedirien amb rigor tals reunions), i fins i tot que els reunits puguin especular sobre els models federals de la història passada (si és que eren federals: en realitat eren tota una altra cosa) i imaginar, en el regne de la fantasia, que tot allò podria servir de guia o camí per a algun futur hipotètic de federalisme asimètric o de com en vulguen dir. És poc més que una variant dels jocs florals, no fa mal a ningú, pot fer una mica de bé.

Però és el cas que, a València, la incomparable dreta que ens governa, el seu partit, els dirigents empresarials que s'hi identifiquen en cos i en poc cervell, i altres individus d'estrany funcionament mental, s'han espantat —o fan veure que s'han espantat— d'aquest encontre amable. No perquè tinguin por d'uns hipotètics Països Aragonesos, d'un panaragonesisme o d'un Gran Aragó, no senyor: Aragó, diuen, això de la Corona, és una trampa, un succedani, una cortina de fum. Es tracta, afirmen en declaracions públiques, del mateix catalanisme imperialista de sempre, ara promogut per Pasqual Maragall, no per Jordi Pujol. Catalunya ataca de nou amb el pretext de l'antiga Corona: el perill català es renova, Barcelona vol escanyar el gran port de València, els catalans s'emporten les inversions de l'estat (però l'estat és ara el PP, el seu partit: una petita contradicció que no se'ls ha acudit), no volen que tinguem aigua de l'Ebre, no volen que prospere Terra Mítica, i ara reinventen aquesta Corona, capital Barcelona, com un nou instrument de domini, amb Maragall fent de rei de la Gran Catalunya futura. L'estupidesa humana no té aturador, en aquesta matèria, la ideologia idiota de la dreta (com que anem fluixos en les enquestes, tornem a traure el fantasma del pancatalanisme), tampoc. I acusar de catalanista un bon xicot com Joan Ignasi Pla, que no perd ocasió de declarar en públic que no creu ni en la unitat de la llengua, és tan fantàstic com quan acusaven Joan Lerma, de cor tan blaveret, del mateix pecat nefand. No sé si aquest rebrot de l'antic virus tindrà gran capacitat de contagi, però supose que no: és massa banal, i una gran part dels valencians ja han produït un mínim d'anticossos. Que la Virgen del Pilar ens acompanye, per si de cas.